

Piotr Anderszewski, *piano*

Considerat com un dels músics més extraordinaris de la seva generació, ha ofert recitals al Royal Festival Hall de Londres, Konzerthaus de Viena, Carnegie Hall de Nova York i Teatre Mariïnski de Sant Petersburg. Les seves col·laboracions amb orquestra inclouen la Filharmònica i l'Staatskapelle de Berlín, les simfòniques de Chicago i Londres, Concertgebouw d'Amsterdam, Orquestra de Filadèlfia, etc. També ha dirigit des del piano orquestres com l'Scottish Chamber, Orchestra of Europe, Camerata Salzburg i Deutsche Kammerphilharmonie Bremen.

Aquesta temporada 2017-18 tocarà amb l'orquestra Philharmonia de Londres, les filharmòniques de Munic i de Viena, simfòniques de San Francisco i de Chicago, Deutsches Sinfonieorchester de Berlín, Budapest Festival Orchestra i Orchestre de París. Es podrà escoltar en recital al Symphony Centre de Chicago, Concertgebouw d'Amsterdam i Barbican Centre de Londres. La primavera del 2018 empenirà una extensa gira europea amb l'Scottish Chamber Orchestra.

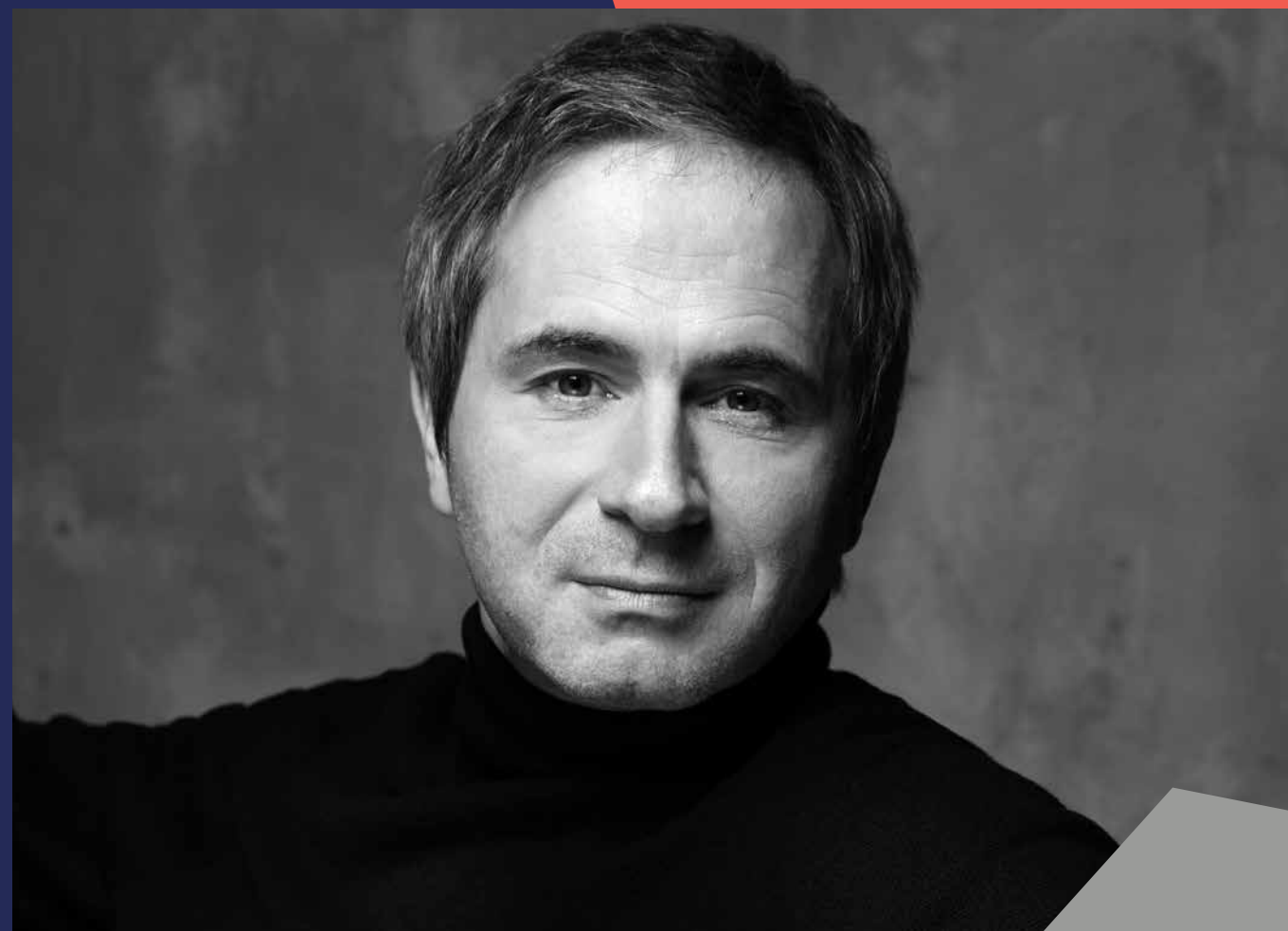
És artista en exclusiva de Warner Classics/Erato (anteriorment Virgin Classics) des de l'any 2000. El seu primer enregistrament per a aquest segell va incloure les *Variacions Diabelli* de Beethoven i va rebre'n premis importants, com un Choc du Monde de la Musique i un Echo Klassik. També ha enregistrat diverses Partites de Bach, nominades per a un Grammy, i un CD amb obres solístiques de Karol Szymanowski (Premi Gramophone 2006 al millor enregistrament instrumental). El seu disc dedicat a l'obra pianística de Robert Schumann va rebre un Echo Klassik el 2011. I el més recent, editat el febrer de 2017, és dedicat a Mozart i Schumann.

Reconegut per la intensitat i originalitat de les seves interpretacions, Piotr Anderszewski ha estat distingit, al llarg de la seva carrera, amb diversos guardons d'alt rang, com el prestigiós Premi Gilmore, concedit cada quatre anys a un pianista de talent excepcional.

També ha estat protagonista de dos documentals del cineasta Bruno Monsiegeon, per a la cadena Arte: *Piotr Anderszewski interpreta les 'Variacions Diabelli'* (2001) i *Piotr Anderszewski, viatger inquiet* (2008).

Piotr Anderszewski, *piano*

DIMECRES, 08.11.2017 – 20.30 h
Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts
Palau Piano



Depòsit legal: B22264-2017



Amb la col·laboració de:



ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ



Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura



Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura



Ministerio de Cultura
Ministerio de Educación, Cultura
y Deporte



Troba'ns a:



www.palaumusica.cat

«[...] Així aprenem un dia la veritat més dura: el no saber tan sols ni com voldríem viure.»

Narcís Comadira,
La veritat més dura

I

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

<i>Fantasia en Do menor, KV 475</i>	13'
<i>Sonata núm. 14, en Do menor, KV 457</i>	18'
I. Allegro	
II. Adagio	
III. Molto allegro	

Frédéric Chopin (1810-1849)

<i>Polonaise-fantaisie, op. 61</i>	12'
------------------------------------	-----

II

Leoš Janáček (1854-1928)

<i>En un camí cobert (part II)</i>	17'
11. Andante	
12. Allegretto (Presto)	
13. Più mosso	
14. Vivo	
15. Allegro	

Johan Sebastian Bach (1685-1750)

<i>Suite anglesa núm. 6 en Re menor, BWV 811</i>	30'
1. Prelude	
2. Allemande	
3. Courante	
4. Sarabande	
5. Double	
6. Gavotte I	
7. Gavotte II (Musette)	
8. Gigue	

El gust per l'equilibri i la mesura, típicament clàssics, conviu a l'obra de Wolfgang A. Mozart amb una creativitat que es desferma en les anomenades “fantasies”. Peces per a teclat, aparentment improvisades, que destaquen per la seva inventiva harmònica. La *Fantasia en Do menor, KV 475*, dotada d'una potència visionària insòlita, alterna passatges de gran delicadesa amb d'altres de grandiloqüents i vertiginosos. Ha estat vinculada a una obra d'identica tonalitat i similar context biogràfic, com és la *Sonata en Do menor, KV 457*. L'inicial “Molto allegro”, vigorós i ombrívol, és seguit per un “Adagio” quasi minimalista. Es suggereixen les interrogacions que l'“Allegro assai” encimbellarà, resolutiu, amb una actitud artística que sembla voler sortir-se de l'element pròpiament clàssic.

Frédéric Chopin va ser celebrat en vida per l'original explotació dels recursos del piano, que avui dia continua suscitant experiències estètiques de gran intensitat. Un calidoscopi sonor, sempre nou i fascinant, les promou amb rigor arquitectònic. Per desencadenar el cabal creatiu tendeix a recolzar-se en motlles preexistents, com el vals, la masurca o la polonesa. Peces amb ritmes recognoscibles i un cromatisme que fluctua segons una lògica falsament previsible. La llibertat en el desenvolupament dels materials és explícita a la *Polonesa-Fantasia en La bemoll major, op. 61*, des de la introducció, lenta i especulativa, que esbossa un itinerari poc transitat.

En un camí cobert revela, en dos llibres, la natura íntima d'un Leoš Janáček que s'explora més enllà dels límits coneguts, divagant amb indissimulada malenconia arran del decés de la seva filla. La segona sèrie d'aquesta obra descarta les eloqüents descripcions dels moviments a la primera, torna a les mesures temporals clàssiques per recrear-se en melodies que brollen amb ímpetu o s'expandeixen pausadament, com ones concèntriques. Fructifiquen canvis d'humor difícils de preveure, filigranes que s'obren pas, tot evocant la metafòrica experiència d'un caminar –el decurs vital– que hom escull a penes, o de forma parcialment conscient.

Les *Suites angleses* de Johannes Sebastian Bach comparteixen l'esperit d'altres composicions similars, com ara les *Suites franceses* o les *Partites per a clavicembal*, composicions d'enorme dificultat tècnica, que així mateix requereixen una prodigiosa capacitat d'anàlisi. La *Suite núm. 6 en Re menor, BWV 811*, última del cicle, vehicula un torrent polifònic en la inspirada recreació de balls tradicionals, que obre un preludi de declamació solemne, progressivament dinàmic i intricat. Si agosarat és l'inici, la “Gigue” de tancament suposarà un dels exercicis de prestidigitació més sorprenents de la producció bachiana, amb cabuda per a l'expressiva insinuació de la dissonància.

Jacobo Zabalo, crític musical



PROPER CONCERT

Elisabeth Leonskaja,
piano

DILLUNS, 05.02.18 — 20.30 h
Sala de Concerts

L. van Beethoven: *Sonata núm. 30, en Mi major, op. 109*
L. van Beethoven: *Sonata núm. 31, en La b major, op. 110*
L. van Beethoven: *Sonata núm. 32, en Do menor, op. 111*

Preus: 20, 30 i 40 euros